

Rogaland Rideklubb

30 år

1967 - 1997

Oppstart

For over 60 år siden, nærmere bestemt i 1936, møttes en håndfull heste- og rideinteresserte på Sola Strandhotell for å stifte Stavanger Rideklubb med det formål "å samle rideinteresserte damer og herrer for dyrking av ridesporten". Klubben var aktiv frem til krigen startet, og hadde deretter et opphold frem til 1948. Rideaktivitetene kom da igang igjen med bl.a. Knut Bakke, John Andreassen og Per Roth i spissen. Knut Bakke ga gratis rideundervisning på Forus, hvor en fikk leie travere og privathester. Interessen ble etterhvert så stor at en igjen dannet en organisert rideklubb. Rogaland Rideklubb ble stiftet i 1967, med Alf G. Kvia som første formann.

Klubbens første år (1967-76)

På begynnelsen av 70-tallet var det aktiviteter av type "Ridetreff i Njåskogen v/Bryne" og "Galoppløp" som foregikk i rideklubben. Medlemstallet vokste raskt, og allerede i 1972 var medlemstallet 165. I 1971 fikk en leid en gård som Rogaland Fylkeskommune stilte til disposisjon. Det var Jonas Hinnas gård på Grannes som nå ble kalt for Ryttergården. 20 hester stod oppstallet, og det ble drevet rideskole.

I 1974 var Reidar Gabrielsen formann, og klubben begynte å arrangere stevner: en klubbkonkurranse i dressur og sprang ble avholdt. Medlemstallet var vokst til over 250 og av aktiviteter nevnes det at det jobbes for "...å gjøre det bedre for hestene. Nye bokser og 3 luftegårder er blitt lagd."

Det ble lagt ned et betydelig antall dugnadstimer i disse første årene. Gården var nedslitt, og var ikke laget for å huse hester i alle rom. Det ble laget bokser og spilltau i de forskjellige bygningene.

De fleste hestene på Ryttergården var tidligere kaldblods- og varmbloods travhester. Noen av privathestene var: Randi Shampo (Samuelsen), Bunter Speed (Andersen) som senere ble mor til en travhest ved navn Baron Speed som vant Norsk Trav Derby, Bingen (Ebeltoft) og Sheila (Skaar). I rideskolen var de fleste hestene privateid. De som huskes best er: Elan (Lindberg), BellViktor (Vage) som syntes det var morsomt å stå på to og slå elevene i hodet, Steggy (Gabrielsen) med hengemage og hengemule, Hens Nilen (Schiølde), Laila (Børresen) som likte å trave fort... og store Tryggvin.

Tryggvin var så stor og kraftig at tre stk. kunne ri ham samtidig. Han var også meget bestemt, og plutselig kunne han finne på at nå ville han hjem. Dermed tok han ut - gjerne i skritt, med stangbitt. Det var også en halvblind skolehest som het Nes Tassa. Denne var stø i skolen men møkksur inne, sannsynligvis som en beskyttelse siden hun så dårlig. Hestene stod den gang med hodet motsatt vei i skolestallen. Tassa flyttet til Revheim da det ble startet rideskole der. Hun ble senere loddet ut i et lotteri.

Leif Berge (fra Berge-Libris), Rune Løland, Bjørn Ødegård og Liv Gytre (satt senere i styret) var også aktive på Ryttergården i de første årene.

Ridelærere i perioden 1967-76 var Bakke, Rygg, Rage, Brian, Gabrielsen, Grethe og Monica Schiølde, Herdis Sannes, Liv Gytre, Rune Løland, m.fl. Per Roth var også inne i bildet, og stod i bresjen for bl.a. handikap-ridning. En minnes også at Rogaland Teater hadde eget kurs hver lørdag. Ryttergården hadde i denne perioden kun en volte. "Gamle" ridelærer Bakke haltet p.g.a. et stivt kne, og hadde et eget lite skur på siden av volten som ble kalt "Bakkebu".

Det har alltid vært mange barn og unge knyttet til Ryttergården, og mange har tilbringt hele sin ungdomstid på stedet. Også i begynnelsen av 70-tallet var det mange unge som ble tiltrukket av hester og stallmiljøet. Ungdommene fikk et eget rom i "Huset", som ble kalt "Rommet". Her hadde vi egen kiosk, telefonautomat og sofakrok. Når stalltjeneste og ridning var unnagjort, spiltes det kort og hestepraten gikk ofte til langt på kveld. "Rommet" ble siden flyttet til det nyoppussede Eldhuset.

Noen husker sikkert også stallkaren Roy som holdt til på Ryttergården en periode. Han hadde en Pytonslange. Det var alltid stor forferdelse da han kom og viste den frem. Og da den rømte, var det full panikk. Et halvt år senere fant han den igjen i en fryseboks... Det gikk også rykter om at det var gjenferd på loftet i Huset. Han ble kalt "Magnus", og det var flere som "helt sikkert" hadde sett lys i vinduene etter at dørene var låst og ingen var inne....

Rideklubben fikk i 1976 oppleve at hesten Grandezza (eier: Mette Randeberg) fikk tvillingføll. Bare det ene levde opp, og fikk navnet Gizetto. Han lever visstnok den dag i dag, og er en riktig gretten fyr på 21 år.

1976-79

Herdis Sannes og Grethe Schiølde drev rideskolen i påvente av ny ridelærer, høsten 1976. Klubben ville nå drive rideskolen på en mer profesjonell måte, og kontaktet bl.a. Per Roth for å få råd. Han skisserte i et brev (jan. -76) til Johan Ebeltoft forskjellige måter å drive en rideskole på. Brevet ble avsluttet med "...Midt oppi alt dette må vi ikke glemme å ta vare på klubbmiljøet som er meget verdifullt. Rideskolen må ikke bli en så "hardkokt forretning" at der ikke er plass for klubbmiljø, hyggestunder med kaffekos og hestepprat."

En ny "epoke" startet da trønderen Trond M. Ryan kom i 1976 (-77?). Han bodde i Huset, og drev rideskolen frem til april 1979. Ryan instruerte også konkurranserytterne i klubben. Mange er de elevene som har hatt Ryan som ridelærer. De som husker ham vil nok minnes en grei og real hestekar, men også huske hans forrykende temperament.

I 1976/77 kom "Nye-stallen" og ny dressurbane (20x60 meter). I dette arbeidet kan nevnes navn som Per Bjarheim, Ole Hermann Hansen, Arnold Gausel og Josef Bergjord, m.fl. Det var en stor forbedring for klubben, og det var også stor aktivitet i disse årene. 33 hester stod oppstallet hvorav 22 var privat hester og 11 var skolehester. Klubben hadde rundt 300 medlemmer og 180 rideskoleelever i uken.

Norges første ridehall med internasjonale mål ble reist i 1973 ved Sandnes og Jæren Rideklubb på Foss-Eikeland. På Ryttergården ble ønsket om ridehall nevnt allerede i 1970. Det skulle gå nesten 7 år før ridehuset stod ferdig innviet. Tidligere formann i klubben, Johan Ebeltoft, stod i bresjen for å

få bygd ridehuset. Det var en møysommelig prosess. I 1974 ble det sendt brev til bygningsrådet, og ikke før i 1976 ble det godkjent i Bystyret. I 1977 (høsten 76?) stod ridehuset ferdig. For å få finansiert ridehuset, ble det leid ut til Skrettings "Sommermarked" hele sommerhalvåret. Ridehuset ble i starten kalt Treffhallen.

Garderobene i tilknytning til ridehallen ble bygd ca. 1979, og ble opprinnelig tegnet som dame- og herregarderobe. De har opp gjennom årene fungert som rytterstue, hybler for rideinstruktører og sekretariat. Siden 1994 har også hesteutstyrsbutikken "Straight Line", drevet av Torstein Thorsen, holdt til i den ene delen.

Klubben ble etterhvert svært aktive innen konkurranseridning, og flere ekvipasjer flyttet til Grannes dels p.g.a. gode ridefasiliteter. Vi kan nevne Jorunn Egeland med Fru Jensen, Carl Håkon Jarstø med Favourite, An-Magritt Haugland med Robin Hood, Rune Løland med Iram, m.fl.. Det var også mange lovende yngre ryttere som holdt til i klubben.

Da Ryan sluttet våren 1979, overtok Grethe Schiøldde midlertidig driften av rideskolen inntil Ove Hansen kom samme høst.

1979-1982

Rideklubben satset nå som aldri før innenfor konkurranseridning, og da spesielt innenfor sprang. Ove Hansen flyttet til Grannes høsten 1979 og drev Rogaland Rideskole. Dette førte også muligens til at navnet "Ryttergården" nærmest ble borte. Heretter kalte en stedet for "Rideskolen".

Ove Hansen var på denne tiden Norges mestvinnende sprangrytter, og sammen med ham flyttet også Marit og Anne Lise Hegre, Geir Håkon Jensen samt Agnes Gjerde (m.fl.?) fra SJR til RORK. Klubben hadde nå svært mange gode konkurranseryttere, noe som førte til at rideklubben i 1980 ble landets mestvinnende rideklubb. Vi husker hestene Caruso, Made in Denmark, Pierre, Admiral, Nize Snipe, Anitta, Femme Fatale, Chico, Monitor, Danish Design, Playboy, Silver Girl, Mr. Bones, osv.

Mange skiftet ut hestene sine med nye og bedre sprangemner. I denne perioden (vinteren -80) ble det også antydnet juks med ridehester kjøpt i utlandet. I en artikkel i Stavanger Aftenblad (jan.-80) ble det fokusert på om "...ridehester, kjøpt i utlandet og som har gått høye klasser, blir brukt i lave klasser for å score billige poeng for ryttere og trenere ved stevner i Rogaland". En vanskelig sak som også ble diskutert i Rytterforbundet. En henviste da til reglene om registrering av nye hester i Norges Rytterforbund, som skulle inkludere et godkjent oppklassingsbevis fra rideforbundet i det landet hesten ble kjøpt i. Hvis ikke hesten har deltatt eller plassert seg i konkurranser de siste 2 år, går den tilbake til "nullpunktet", dvs. laveste klassifisering.

Ove Hansen drev Rogaland Rideskole frem til ca. 1982, hvorpå han flyttet med Marit Hegre til en gård ved Egersund.

1982-97

Lars Rasmussen kom fra Danmark og overtok driften av rideskolen etter Ove. Han var en dyktig rytter og instruktør innenfor både sprang og dressur, og var også utdannet berider innenfor begge grener. Lars drev rideskolen fram til mars 1985.

Det var i -85 at den tragiske dødsulykken skjedde, da 11-årige Katja Irene Laine omkom etter en rideulykke i Sørmarka.

Etter at Lars sluttet kom Geir H. Jensen tilbake til klubben etter noen års opphold på Østlandet. Han var daglig leder for driften av ridesenteret i 1985-87 og 1988-93, og kom deretter tilbake sommeren 1994. Geir, eller Jensen som de fleste kaller ham, har betydd mye for klubbens mange sprangryttere. På slutten av 80-tallet klarte han å drive frem et stort og aktivt ponni-miljø i løpet av kort tid. En periode hadde klubben ca. 10 svært gode ponnier som konkurrerte på nasjonalt nivå. Jensen har hele

tiden selv vært aktiv konkurranserytter, og har bl.a. vunnet flere NM- og KM-titler. Ettersom han har undervist både skoleryttere og privatryttere i sprang opp gjennom alle disse årene, kan vi vel si at han har bidratt sterkt i rekrutteringen til sporten. Helt siden han kom med Ove i '79 har han vært en markant person i klubbens historie.

Det er mange historier å fortelle om Jensen. En historie var den gangen han ble arrestert på et Grand Prix stevne, fordi han var blitt identifisert som bankraner. Det viste seg imidlertid at han hadde vannrett alibi (han var inne på sprangarenaen da ranet skjedde), og var helt uskyldig.

I 1987-88 drev Lene og Magnus Hansen rideskolen. Det var rundt 170 elever i rideskolen i denne perioden. Lene underviste i dressur og hun drev også med tilridning. Magnus underviste i sprang (Jensen underviste muligens også noe i sprang). Noen husker sikkert den flotte skimmelen, KonTiki, som Magnus red i tidligere år. Han var så hard i kjeften, at han måtte rulle tøylene rundt hendene for å klare og holde ham.

I årene mens Jensen drev ridesenteret, ble en rekke forskjellige rideinstruktører leid inn for å undervise i rideskolen: Bendik Hestad (ca. 1985-87), Liv Eli Engestveit (1988-89), Kevin Melbye og Cindy Pedersen (1989-90), Anette Rege (1990-91), Theresa Skarpenes (1991-92), Kim Refstrup, Nina Rasmussen (1992), Astrid Horn og Randi Bergstøl (1992-93), og sikkert flere. Det har stort sett vært Styret i klubben som har engasjert instruktørene til rideskolen. Det administrative stod enten ridelærerne selv for, eller noen i Styret. På begynnelsen av 90-tallet var det Linda Mariero som hadde dette ansvaret.

Tidlig i '93 flyttet Jensen til Snøde. Da overtok Eli Kaase driften av rideskolen. Sommeren 1994 flyttet Jensen tilbake til klubben fra Snøde. Han ble da sportslig ansvarlig og trente privat- og skoleryttere i sprang, mens Randi Bergstøl var ansvarlig for driften og instruksjon i rideskolen. Dette er fremdeles situasjonen ved klubben.

Oversvømmelser og løpske hester

Som følge av kraftige regnskyll, har det vært mange oversvømmelser på rideskolen. Dette er nå blitt ordnet. Men nylig ble klubben offer for en gigantoversvømmelse av en litt annen type. Det var når den nye hovedvannledningen, som går gjennom rideskolen, skulle testes. Det ble skrudd på halv styrke, men et eller annet gikk galt, slik at et kummelokk spratt rett til værs med en kraftig vannsøyle under seg. Tusenvis av liter med vann lekket ut på området før det ble stoppet, og et stort opprydningsarbeid måtte til for å få orden i staller og volter igjen.

En annen historie er fra den gangen det var lov å ri på Grønliveien. En steller hadde lånt en (hissig) hest på tur. Hesten tok ut, og rytteren hadde null styring. Midt i Grønliveien stod en bil der føreren ikke klarte å få start på bilen. Hesten kom galopperende bak den stående bilen og tok sats for å hoppe over den. Akkurat da fikk mannen start på bilen og begynte å kjøre fremover. Hesten havnet dermed rett gjennom bakruta og ned i baksetet på bilen. Etter denne hendelsen ble Grønliveien stengt for all ridning...

Opp gjennom årene har det hendt at hester har stukket av fra rideskolen. Rett før motorveien ble åpnet, stakk hesten til Tone Gytre, Drabant, og hesten til Marianne BJORHEIM, Sari, av og opp på motorveien. De to hestene var veldig gode venner, og det kunne nesten virke som avtalt spill. Det var et flott syn da de galopperte med halen i været over broen, med rideskolen under seg. Noen av hestene til Bjørn Bredal (Monitor og Chico) stakk også av på motorveien en gang, midt i rushtrafikken, helt til gamle Helikopterservice.

Konflikter

Klubben hadde frem til 1980 leiekontrakt med Rogaland Fylkeskommune på 5 år om gangen. I 1979 ble det bestemt at OD skulle bygges på Grannes. Det store spørsmålet var om rideklubben måtte flytte til fordel for OD's bygg. Som vi alle vet ble OD bygd lenger nord på universitetstomta, men klubben

fikk fra 1981 leiekontrakt som gjelder for kun ett år om gangen. Dette var en lite ønskelig situasjon, bl.a. mht. investeringer. Noe vi også i dag, 18 år etter, får kjenne på pulsen.

Frem til 1980 (?) delte klubben vei med naboene. Det utspant seg endel konflikter p.g.a. dette, og det var ikke få ganger det oppstod krangel. Alt toppet seg våren 1979 da klubben ble politianmeldt av enkelte naboer. Det ble oppført 12 "særdeles stygge" offshorebrakker som kun skulle stå midlertidig (3 mndr. - har nå stått i 18 år!). I stedet for at brakkene ble fjernet, ble de malt hvite. Dette fikk naboene til å bli enda mer irriterte. Et møte ble avholdt med fylkesordfører Bent Bentsen, fylkesrådmann Fredrik Wendt, fylkesbyggesjef Thomas Spence, ordfører Arne Rettedal, teknisk rådmann Bernt Svihus, representant fra RORK Olav Bredal (senere formann i klubben) og naboene. Noen hadde også vært og tatt bilder av og rundt brakkene, som de mente forslummet "den tidligere så deilige Jonas Hinnas gård". Bildene skulle brukes til å dokumentere de elendige forholdene. Olav Bredal tok dem på "fersken", og det ble ikke tatt nådig opp. Saken med brakkene, driften ved klubben, etc. ble behørig diskutert og fikk mye spalteplass i de lokale avisene i perioden vår-høst 1979. Etter mye om og men fikk klubben tillatelse til å la brakkene stå. Naboene fikk også etterhvert egen vei slik at de slapp å kjøre gjennom Ryttergården.

Konflikt har det også vært i Sørmarka mellom turgåere og ridende. I 1980 fikk Sørmarka ridestier og ryttere måtte bære nummerskilt for at de kunne bli identifisert dersom noe galt skjedde. Dvs. hvis turgåere følte seg forulempet av ryttere til hest.

Fra tid til annen har det vært mye turbulens i forbindelse med klubbens virksomhet. Mange er nok de som har bidratt til å få klubben på rett kjøl igjen etter et hardt økonomisk år, eller ved konflikter med rideinstruktører, drift av rideskole/ridesenteret, osv. I 1985 var det f.eks. ekstraordinær generalforsamling i klubben p.g.a. et forslag om å øke månedsavgiften fra kr 320,- til kr. 600,-. Dette skulle inkludere 4 timer rideinstruksjon pr. måned for alle som hadde hesten sin oppstallet. Grunnen til avgiftsøkningen var for å dekke de utgifter og forpliktelser som klubben hadde. Styret tok på denne tiden en strategisk beslutning på å satse innen sprangridning på høyt nivå, og dermed var en nødt for å få lagt et økonomisk grunnlag som tilsa at en hadde råd til å lønne en dyktig nok trener. Det var bl.a. det økonomiske som gjorde at Lars Rasmussen så seg nytt til å flytte sin virksomhet til Østlandet, der forholdene var langt bedre. I tillegg ønsket styret fortsatt å utvikle ridebanene for å kunne arrangere store stevner. Styret gjorde et bevisst valg, og gjorde det dermed dyrt for vanlige turryttere og dressurryttere å ha hest i klubben. Disse var i utgangspunktet ikke interessert i å betale for treningen. Både Rytterforbundet og Rogaland Idrettskrets ble koblet inn i saken som senere ble vedtatt.

Personligheter i klubbens historie

Ivar Ohma var formann i klubben i 1972. Han kom fra travmiljøet, og hadde god kustus i stallen. Enkelte husker sikkert hans høyrøstede måte å vise stalljentene hvordan kosten skulle "støves" på den bestemte steinen og den bestemte måten.

Per Roth, kjent bl.a. for sin innsats innenfor handikapridning, har i alle år vært en markant person i klubben. Noen husker sikkert når han og fruen kom ridende på søndagstur på sine "sirkushester" (Roy og Turné). Da rømte omtrent alle stalljentene til skogs, for noen måtte alltid skritte hestene mens Roth m/frue var inne i Huset og drakk søndagskaffe. Problemet med hestene var at den ene stod på to og den andre på stedet hvil. Når Roth kom ut igjen, oppførte hestene seg eksemplarisk, og han kunne ikke forstå at vi hadde hatt problemer med dem.

Arvid S. Børresen hadde hest på Ryttergården i en årrekke. De fleste var tidligere travhester. Han drev kun med turridding, og likte å frese avgårde i Sørmarka. Det var ikke alle som turde være med ham på tur, selv om mannen var godt opp i 60 åra. Børresen eide også kaldblodshesten Kneggen, som senere ble Siv Bergjords første hest.

Liv Gytte var med i klubben helt fra starten, og det jeg husker best er hesten Bobby som Liv hadde på en stall oppe på Jåttå. Liv og Bobby kom ofte ridende på besøk på Ryttergården. I alle år har vi hatt

mange besøk fra nærliggende staller, f.eks. Vestpolen, Heitmann (Anniken og Mette Heitmann), Gilje Gård, Roth, m.fl.

Mia og Josef Bergjord har vært aktive i klubben helt siden Siv (Bergjord) begynte å ri som 6-åring, dvs. i godt og vel 20 år. Mia var kjent for god mat, og “skive med rekesalat”. Hun drev kiosken i klubben i en årrekke. Siv fikk sin første hest som 10-åring. Det var kaldblodsren “Kneggen”, som var grei i både sprang og dressur. Siden fikk hun Shankar og så Mr. Bones (som hun vant sitt første NM-gull for juniorer med). Opp gjennom årene har hun hatt i alt 14 hester, og var i mange år en aktiv sprangrytter både nasjonalt og internasjonalt.

Åse Bredal som har vært med i klubben i nærmere 20 år, og har gjort en hederlig innsats for klubben med arbeid i kiosken og i dommerbua.

Bugge Aarøe og Alfsen var aktive styreformenn/medlemmer på 80- og delvis på 90-tallet. De har, sammen med mange andre som helt sikkert burde blitt nevnt, gjort en flott innsats for klubben.

Æresmedlemmer:

Per Roth, Arvid S. Børresen, Johan Ebeltoft, Mia og Josef Bergjord, flere?

Sportslige prestasjoner/arrangementer

Det har vært sprangridning for hest og ponni som har vært satsningsområdet for RORK, men dressurridning har også fått sin plass innimellom. Klubben har arrangert mange store og små arrangementer gjennom årene.

Norsk Sprang Derby ble arrangert første gang i 1981 (?), etter idé fra Olav Bredal. Marka ble drenert og man bygde en lang sprangbane (18 hinder?). I 1982 arrangerte klubben NM i sprang for klubblag på marka, og resultatet ble at klubben tok gull med rytterne Agnes Gjerde, Marit Hegre, Bjørn Bredal og Ove Hansen. Bunnforholdene på marka var imidlertid så dårlige, at en dessverre ikke maktet å vedlikeholde den som sprangarena. Isteden bygde klubben ut grusbanen, og på midten av 80-tallet ble Rogaland Grand Prix arrangert etter idé fra Bjørn Bredal. Grand Prix - stevnene ble arrangert i en årrekke med stor suksess. Klubben klarte å få inn mye sponsormidler, og det var et lett konsept å selge både til næringsliv og publikum. En arrangerte Grand Prix - finalen på siste stevnedag på et visst klokkeslett, og dermed var det lettere å få publikum med. En tid hadde Grand Prix noen av Norges høyeste pengepremier.

Klubben har arrangert flere NM (ponni, sprang senior, klubblag), nasjonale stevner, Elitestevner, kretsstevner og klubbstevner. Klubben har også hatt ekvipasjer på internasjonalt nivå i mange år, f.eks. i Nordisk og EM, med gode plasseringer.

Av andre typer arrangementer kan en nevne juletilstelninger med oppvisning, kostymeritt, Hestens dag, osv.

En oppsummering av NM-, KM- og Nordiske titler, om enn ikke fullstendig, kommer her:

Konkurransen	Gull	Sølv	Bronse
SPRANG:			
NM, senior	3	3	
innendørs	1	1	
NM, junior	3	1	2
innendørs, unge ryttere	1		
NM, klubblag	4	1	1
NM, ponni	1		
Totalt NM sprang:	13	6	3
KM, senior	3	4	3
KM, junior	4	3	3
KM, yngre junior		3	1
KM, klubblag	2	6	4
KM, ponni kat. 2/3	1	2	1
KM, ponni kat 1	2	1	2
Totalt KM sprang:	12		14
Nordisk:			
Lag, junior			2
Ponnimesterskap, lag			1
sprang, junior			1
Ponni, kat. 1	2		
Totalt Nordisk:	2		4
DRESSUR:			
NM, junior	1		
NM, young riders	1		

Konkurranse	Gull	Sølv	Bronse
Totalt dressur NM:	2		
KM, senior	1		1
KM, junior	1	2	1
KM, yngre junior		1	1
Totalt:	2	3	3

Etterord

Dette jubileumsskrivet ble fremført på Rogaland Rideklubbs 30-års jubileumsfest i Sola Squash-hall, 22. november 1997. Man har prøvd å samle inn så mye stoff som mulig fra klubbens 30-årige historie. En del av arkivene har kommet bort, og det er derfor endel som mangler fra enkelte år. Flere nåværende og tidligere medlemmer er blitt intervjuet for å få et nyansert tilbakeblikk på de 30 årene som er gått. Dessverre har tiden vært for knapp til å få med alt, så dette representerer kun små drypp fra ulike perioder. Hvis noen ønsker å føye til episoder/fakta til dette skrevet, så er alle velkomne til å bidra til en forbedret utgave.

Jubileumsskrivet er forfattet av:

Kari Moe med god hjelp av bl.a. Sissel Heigre, Bente Jonassen, Hilde Grethe Blom Nilsen, Ingunn Foss, m.fl.

Kilder:

“Ridesport på Jæren”, 13.01.79, Mira Widding

RORK Årsmeldinger fra:

1970, -71, -72, -74, -77, -78, -80, -81, -84, -85, -87, -89/-90, -91, -92, -93 og -97

Diverse dokumentasjon fra klubbens arkiver gjennom alle år.

Til slutt:

En stor takk til alle dem som har bidratt til å få Rogaland Rideklubbs 30-årige historie ned på papiret!